

ГУГА.

Тогасъ, бабо, - вземи ми душата
Нема защо вече да живя.

МАГ.

Не за твоѣта душа додохъ тук
Съ мене можешъ въ село да се върнемъ.
Едно още остава да свърша:
Тъзъ сарак - змеѣвски покек
Въ пепелъ и прахъ трѣбва да-обърна -
Та никога змеѣски кракъ тъдѣва
Да нестжни к напастн отрува.

/ прави заклинание/

Нека пламне отъ четиритѣхъ края
Туѣ котило на грѣхъ и на похотъ!

/ Пламъци се показватъ отъ краищата. Воички се раз-
бѣгватъ. Оставатъ само магѣосницата и Гуга/.

МАГ.

Тръгваѣ отъ мене въ село да те вода

ГУГА.

Та при кого?

МАГ.

При мене ще бждешъ

ГУГА.

Магѣосница неюкамъ да стана.

МАГ.

Твоя воля. Не си малка чедо.

ГУГА.

При маѣка си остава да ида.

МАГ. //аа/бббб/вв

На себе си ще ти е угодно
Прави си го. Не забравяѣ само:
Чужда воля да се незасѣга.....
Щомъ неикашъ - азъ сама се връщамъ
Че хората още иматъ нужда
Отъ моете магѣосване свѣто.

ГУГА./ рѣшително/

Ще изгоря! защото отъ мене
Никоѣ нѣма нужда на земята

МАГ.

Богъ да ти е напомощъ тогава!
/ напуца/

/ Гуга остава сама. Чува се какъ пламъцитѣ прѣщатъ и
обхващатъ навоѣждѣ. Извива се буря. Нахълтватъ кълба
димъ. Гуга слуша подара и като трѣова рѣшително гла-
ва - прошепва/.

О, пламъци, изгорете воичко
Дано отъ менъ слѣда не остане.
Едно само отъ сърдце желая:
Нивотѣтъ ми приказка да бжде -
Приказка за мало и голѣмо.
И поука отъ нея да взематъ.

/ Обвзематъ я пламъци и едва извиква/

О, маѣчице, азъ ида при тебе!.....

/ Пада въ неосѣотъ/.

/ краѣ /